

היוצא מא"י לשנה אחת, ודעתו לחזור

פסחים נא, ב

אמר ליה רב ספרא לרבי אבא, כגון אנן דידיעין בקביעא דירחא ביישוב לא עבידנא מפני שינוי המחלוקת.

בעל המאור שם יז, א

והני דנחתי ממערבא אסור להו למעבד עבידתא ביום טוב שני ביישוב, אפילו דעתו לחזור ... ואם הגיע לישוב ואין דעתו לחזור הוקבע ביניהם ונעשה כמותם ... זאת תורת המנהגות.

שו"ת רדב"ז ח"ד סי' עג

ומפליגין בין דעתו לחזור מיד, לדעתו לחזור לאחר זמן ... כל מי שבא למכור סחורה משם, או לקנות סחורה בכאן, או העולים לירושלים לזיארה, נקראו דעתו לחזור מיד. אבל הבאים לישא וליתן ולהרויח, או לעשות מלאכתו, או ללמוד תורה, אעפ"י שלא עקרו דירתם משם נקרא דעתו לחזור לאחר זמן. ואם עקר דירתו משם ואשתו ובניו, אעפ"י שדעתו לחזור להתיישב בארץ ישראל, לא נקרא דעתו לחזור.

פ"ח סי' תסח ס"ד ד"ה ובתוספות

וראיתי להרדב"ז ... שלעולם אינו נוהג אותם אם אין דעתו לחזור מיד, ואעפ"י שדעתו לחזור לאחר זמן ... ואני אומר שמאחר שאחד מהפוסקים המפורסמים ז"ל לא ביארו זה, שאין לסמוך עליו ... אלא ודאי לא סבירא לן לחלק בין דעתו לחזור מיד לדעתו לחזור אחר זמן ... ומיהו מודינא ודאי במי שעוקר דירתו ואשתו ובניו לילך לאיזה מקום לישא וליתן ולהרויח, אף שדעתו לחזור ולהתיישב במקומו הראשון, לא מקרי דעתו לחזור ... זולתי אם עקרן להוליכן לזיהרא של ארץ ישראל, או להבריחן ממגפה בר מינן, או מחמת סבה אחרת כיוצא בה, שאז הדבר ברור דבכל גוונא דעתו לחזור מיקרי וכדכתיבנא.

שוע"ר סי' א מהדו"ב

בני ארץ ישראל הבאים לחו"ל חייבים בקדושת היום, אף שדעתם לחזור, כמו שנתבאר בהלכות יו"ט.

שוע"ר סי' תסח

ט בערב פסח קודם חצות תלוי במנהג ... מי שיצא ממקום שנהגו לעשות ובא לגור במקום שנהגו שלא לעשות, אם אין דעתו להחזיר דירתו לעולם למקום שיצא משם, אלא דעתו להשתקע שם במקום שהלך לשם, הרי הוא נעשה מיד כאנשי אותו מקום.

י ואם אין דעתו להשתקע לעולם באותה העיר ... אפילו דעתו שלא לחזור עד לאחר זמן מרובה, מכל מקום כיון שאין דעתו להשתקע באותה העיר לעולם לא חלו עליו חומרי אותו מקום.

שוע"ר סי' תצו

ז בני ארץ ישראל שבאו לחו"ל אסורים לעשות מלאכה ביום טוב ... ואפילו דעתם לחזור למקומם.

ח כיון שדעתם לחזור, נותנים עליהם חומרי המקום שיצאו משם, כמו שנתבאר בסי' תס"ח.

ט אבל אם אין דעתם לחזור למקומן ... נעשו כבני חוץ לארץ מיד.

י העוקר דירתו עם אשתו מארץ ישראל לחוץ לארץ, אף על פי שדעתו לחזור, דינו כמי שאין דעתו לחזור.

יא בני חו"ל שבאו לא"י, אף על פי שדעתן לחזור אין עושין אלא יום אחד כבני א"י. ויש חולקין.

שו"ת תורת שלום סי' כג

בדבר הנהגת יום טוב הבע"ל, לפי דעתי הבחורים יחיו באשר דעתם לחזור אי"ה, יתנהגו בכל דבר כבני חוץ לארץ. ואתה באשר אתה עם בני ביתך יחיו, תתנהג כבני ארץ ישראל.

אגרות קודש חי"ז אגרת ו'קצג

בן ארץ ישראל שנסע עם בני ביתו לחוץ לארץ, איך ינהג בהנוגע ליום טוב שני שני של גליות. מנהגנו בפועל וגם בפשיטות שינהג כמנהג המקום שבא לשם, ובפרט שבא עם בני ביתו. והוא הדין להיפך, בן חוץ לארץ שנסע עם בני ביתו לאה"ק ת"ו נוהג כמנהג ארץ ישראל. ומובן שהנ"ל הוא אפילו באם קס"ד לחזור לאחר זמן למקום שבא משם (כי באם נסע על מנת להשתקע, הנה מאי קמ"ל).